

[Arbejdsministeren.]
udvidelse af arbejdsrettens kompetence, sådan at retten fik mulighed for at pådømme overtrædelser af kollektive overenskomster, der er indgået med organisationer, hvis medlemmer ikke i dag er omfattet af arbejdsretsloven.

Det har også været fremme i den offentlige debat, at det ville være hensigtsmæssigt, at der blev givet parterne adgang til at indbringe arbejdsrettens afgørelser for en ankeinstans.

Herudover har der været rejst en række andre spørgsmål, f. eks. om retten i visse tilfælde skulle beklædes af et udvidet formandskab, om de gældende bestemmelser om anvendelse af bød var tidssvarende og meget andet.

Det var denne debat, som var baggrunden for, at arbejdsretsudvalget blev nedsat, og jeg vil da gerne understrege her, at arbejdet i udvalget netop har været præget af, at der er tale om både et meget vigtigt område og også et temmelig besværligt område, som indeholder et meget omfattende stof. Hertil kommer, at et udvalg som arbejdsretsudvalget nødvendigvis må bestå af særlig kvalificerede medlemmer, som det kan være vanskeligt at få samlet så ofte, som det var ønskeligt.

Der vil også hyppigt, det tror jeg man vil forstå, kunne opstå spørgsmål og problemer, som nødvendiggør, at medlemmerne, forinden der tages endelig stilling, må forelægge spørgsmålet for deres respektive organisationer.

Jeg vil gerne videre sige, at på arbejdsretsudvalgets møde i november sidste år blev det besluttet at nedsætte to underudvalg. Det ene underudvalg fik til opgave at drøfte spørgsmålet om arbejdsrettens kompetence og sammensætning, og det andet udvalg fik til opgave at behandle spørgsmålet om indførelse af en ankeinstans, formandskabets sammensætning og spørgsmålet om anvendelse af bød i forbindelse med brud på overenskomster osv. Underudvalget om arbejdsrettens kompetence har senest haft møde i sidste uge og holder møde igen i april måned. Man er altså kommet et stykke vej.

Det andet underudvalg holdt møde i går. Jeg tør ikke sige helt præcis, hvor langt man er fremme med arbejdet, men det, jeg gerne vil understrege, er, at i regeringen deler vi

fuldt ud ønsket om, at der meget hurtigt sker en reform på dette område. Jeg har for en 14 dages tid siden haft en samtale med udvalgets formand om alle de spørgsmål og over for ham understreget betydningen af, at udvalgsarbejdet fremskyndes mest muligt.

Jeg vil så sluttelig føje til, at det er også min opfattelse, at parterne på arbejdsmarkedet, som er repræsenteret i arbejdsretsudvalget, er meget interesseret i, at arbejdet fremskyndes, og at man så hurtigt som muligt når frem til en reform på dette meget vigtige område.

Frandsen: Jeg vil gerne indledningsvis takke for svaret, men må samtidig sige, at jeg med hensyn til indholdet af svaret ikke kan være helt tilfreds, bl. a. fordi vi ikke fik helt præcis at vide, hvornår vi kan regne med, at arbejdet i udvalget vil blive afsluttet. Jeg kan heller ikke været helt tilfreds med de retningslinjer, som det ser ud til at udvalget arbejder efter, selv om det selvfølgelig glædede mig meget, at man specielt ser på bødssystemet.

Netop for at fremme det arbejde, som i øjeblikket foregår i udvalget, og for at fremme diskussionen omkring arbejdsretten kan jeg nu her bebude, at SF bl. a. for at nå frem til et resultat, men også for at få en række retningslinjer frem i udvalget og på anden måde inden for arbejdsretsspørgsmålet, altså bebude, at SF snarest muligt vil fremsætte forslag til folketingsbeslutning om ændring af arbejdsretten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Skovmand* til justitsministeren:

„Vil ministeren arbejde for, at udenlandske kriminelle får samme vilkår i fængslet som danske kriminelle?“

Skriftlig begrundelse.

Der har igennem de senere år udviklet sig en praksis, hvorefter kriminelle fra udlandet næsten uden undtagelse sendes til statsfængslet i Vridsløselille, der uden sammenligning er det fængsel i Danmark, der byder fangerne de dårligste vilkår og den strengeste disciplin.

Denne fremgangsmåde betegner en klar forskelsbehandling af udenlandske kriminel-